

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 22.992 van 12 februari 2009
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 21 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P.J. STAELENS loco advocaat B. STAELENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 11 januari 2007 en heeft zich een eerste keer vluchteling verklaard op 15 januari 2007.
Op 26 september 2007 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In beroep tegen deze beslissing werd bij arrest nr. 5551 van 9 januari 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire bescherming geweigerd. Verzoeker diende een beroep in bij de Raad van State.
2. Verzoeker keerde niet terug naar zijn land van herkomst en verklaarde zich een tweede keer vluchteling op 17 juli 2008. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 27 augustus 2008 door de Dienst

Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 13 oktober 2008.

3. Op 3 november 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 5 november 2008 aangetekend verzonden en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 10 maart 1977 in Aleppo. U bent van Koerdische origine. U beweert op 17 maart 2004 in Aleppo te zijn gearresteerd en zat volgens uw verklaringen 35 dagen vast in de centrale gevangenis van Aleppo. U zou vervolgens sympathie hebben ontwikkeld voor de Partiya Yekitî ya Kurd li Sûriyê, de partij van Fû'ad Alîkû. U werd op 3 november gewaarschuwd dat U door de autoriteiten in de gaten werd gehouden en dook onder. De volgende dag werd bij een huiszoeking partijmateriaal aangetroffen. U hebt Syrië op 23 november 2006 verlaten en bent naar Europa gereisd. U hebt op 15 januari 2007 in België asiel aangevraagd. Deze aanvraag is op 28 september 2007 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) afgewezen aangezien verschillende contradicties, vaagheden en andere anomalieën ernstige twijfel deden rijzen over uw geloofwaardigheid. Voornoemde beslissing werd op 9 januari 2008 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). U hebt op 17 juli 2008 een tweede asielverzoek ingediend. Deze aanvraag is gebaseerd op het feit dat U in België hebt deelgenomen aan enkele politieke demonstraties. Voorts biedt U een arrestatiemandaat aan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Uit het document zou blijken dat U in Syrië gezocht wordt. Het document dateert van 17 augustus 2007. Een buurman die werkzaam is voor de Al-Amn al-Askarî (Militaire Veiligheid), (I.A.B.), heeft het document medio 2008 aan uw broer bezorgd. Die heeft het in juli 2008 opgestuurd. U zegt in Syrië nog steeds gezocht te worden ingevolge activiteiten in Syrië en in België.

B. Motivering

Aan uw asielverzoek kan na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) geen positief gevolg worden gegeven om de redenen hieronder uiteengezet.

Er dient vooreerst opgemerkt dat in kader van uw eerste asielaanvraag in uw hoofde een negatieve beslissing is genomen. De beslissing is gebaseerd op een aantal anomalieën en de twijfel die deze deden rijzen betreffende uw geloofwaardigheid werden in kader van uw tweede aanvraag niet weggenomen.

Uit uw verklaringen blijkt dat U sympathisant zou zijn van de Partiya Yekitî ya Kurd li Sûriyê, van Fû'ad Alîkû, waar aanvankelijk was aangenomen dat U aanleunde bij de Partiya Yekitî ya Demokratî ya Kurd li Sûriyê, de formatie van Ismaïl Emmo. U verklaart in dit verband dat U gedurende de eerste asielaanvraag verkeerd bent begrepen (gehoorverslag CGVS, pp.08-09). Er dient nochtans geconstateerd dat ook uit het gehoor bij uw tweede asielaanvraag blijkt dat uw kennis betreffende uw partij en de Koerdische politieke context vrij beperkt is, in die mate zelfs dat ze te denken geeft over de authenticiteit van uw beweerde politieke sympathie. Zo beweert U dat de politieke activist Marwan Uthmân voorzitter is geweest van Yekitî, wat niet klopt (gehoorverslag CGVS, p.14). U bent voorts blijkbaar niet op de hoogte van de arrestaties van Uthmân en van partijleider Hassan Salîh. Gevraagd of Salîh of andere prominente partijleden sinds de oprichting van de partij gevangen hebben gezeten, antwoordt U negatief. Uthmân en Salîh zaten van december 2002 tot februari 2004 in de cel ingevolge

hun optreden tijdens de Yekitî-betoging voor het Syrische parlement in 2002. Het is merkwaardig dat U dit politieke feit niet kent. Op de vraag wanneer het laatste algemeen partijcongres werd gehouden, zegt U dat het mogelijk drie jaar geleden (2005) was en dat het het tweede partijcongres zou kunnen betreffen (gehoorverslag CGVS, pp.14-15). In werkelijkheid werd het vijfde partijcongres gehouden in maart 2007, een gebeurtenis waarop trouwens huidig partijleider Fû'ad Alîkû werd aangesteld. Uw gebrekkige kennis aangaande verschillende vitale zaken, bevestigt de eerdere indruk dat het politiek profiel dat U zich aanmeet niet klopt. Een kopie van de informatie waarop het CGVS zich in kader van deze bevindingen baseert is bij het administratief dossier gevoegd.

U stelt dat uw directe vluchtaanleiding uit Syrië verband houdt met een vergadering op 3 november 2006 in het huis van uw zus en schoonbroer in Jenderes. Naar aanleiding van deze

bijeenkomst arresteerden de Syrische veiligheidsdiensten uw schoonbroer Omar Raho, een lid van Yekiti-Alikû. U zegt sedert enkele maanden te weten dat hij vast zit in de Sectie Palestina-gevangenis in Damascus (gehoorverslag CGVS, pp.15-16). Gevraagd welke stappen U hebt ondernomen om een begin van bewijs te leveren dat uw schoonbroer effectief al twee jaar vast zit, blijkt dat U terzake niets hebt gedaan. Gezien de arrestatie van uw schoonbroer rechtstreeks verband houdt met uw eigen vlucht is het merkwaardig dat U niet het minste begin van bewijs aanbrengt dat deze politieke activist al twee jaar gevangen zit.

U biedt voorts een arrestatiebevel aan (zie vertaling gehoorverslag CGVS, p.10). Het betreft feitelijk een interne instructie vanwege de binnenlandse inlichtingendienst gericht aan grens, politie en inlichtingendiensten waarin uw aanhouding wordt bevolen. Er dient opgemerkt dat een van de beschuldigingen tegen uw persoon 'het deelnemen aan de evenementen van de stad al-Qamishle' is. Dat is een bizarre formulering voor een beschuldiging op een officieel document. Het is voorts niet evident dat een Koerd die van oppositionele activiteiten zou worden beschuldigd in het bezit is van wat in wezen een interne dépêche tussen Syrische veiligheidsdiensten betreft. U stelt dat dit document aan uw ouders is bezorgd door een bevriende Alawitische adjudant die bij de Militaire Veiligheid werkt. Gevraagd hoe deze adjudant zelf aan dit document is geraakt, zegt U dat U dat niet weet. U geeft aan dat uw ouders om zoiets te begrijpen te slecht Arabisch spreken. Vermits uw ouders al veertig jaar wonen in de hoofdzakelijk Arabische stad Aleppo, kan dit antwoord zonder meer als ontwijkend worden beschouwd (gehoorverslag CGVS, p.05). Gezien op het arrestatiemandaat verwezen wordt naar een interventie door de rechtbank van de Staatsveiligheid, is U gevraagd of er op dit ogenblik in Syrië een juridische procedure tegen U lopende is. U zegt dat U dat niet weet (gehoorverslag CGVS, pp.06-07). In het licht van de reeds eerder geformuleerde twijfel betreffende uw geloofwaardigheid, moet worden geconstateerd dat ook de authenticiteit van het aangeboden document zeker niet voetstoots aanvaard kan worden. Het aangeboden stuk is dan ook niet van die aard dat ze de initiële appreciatie van het CGVS kan wijzigen.

U dient tenslotte een aantal foto's aan waarop blijkt dat U in Brussel hebt deelgenomen aan een aantal manifestaties. Gezien echter op basis van het frauduleuze karakter van uw verklaringen moet worden vastgesteld dat U bij vertrek uit Syrië niet het voorwerp uitmaakte van enige vervolging en gezien U in Brussel slechts hebt deelgenomen aan collectieve manifestaties waarop U geen enkele keer het woord hebt genomen of op een andere manier als individueel opposant voor het voetlicht bent getreden, dient te worden geconstateerd dat het niet aannemelijk is dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van enige politiek engagement in België.

Er dient geconcludeerd dat ingevolge de verschillende geconstateerde anomalieën en de globale ongeloofwaardigheid van uw verklaringen er aan uw asielaanvraag geen geloof kan worden gehecht. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat U er niet in bent geslaagd om aan te tonen dat U internationale bescherming behoeft zoals voorzien door de Vluchtelingenconventie van Genève van 28 juli 1951 of in aanmerking komt voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag biedt U voorts nog een identiteitskaart aan. Uw nationaliteit en uw identiteit worden door ons niet betwist. Het document is dan ook niet van die aard om de appreciatie van het Commissariaat-generaal omtrent uw dossier in een positieve zin te beïnvloeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Ten gronde.

1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van art. 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht, tracht verzoeker aan te tonen dat het gezien zijn beperkte vorming, verboden karakter van de partij en de aan banden gelegde vrijheid van

meningsuiting in Syrië, het niet merkwaardig is dat hij niet van alle politieke feiten op de hoogte is. Verder onderneemt verzoeker een poging om de twijfels rond de authenticiteit en het verkrijgen van het arrestatiebevel te ontcrachten en stelt hij dat, gelet op de overeenkomst tussen verzoekers verklaringen en de objectieve informatie in het *Algemeen Ambtsbericht Syrië*, hem ten onrechte verweten wordt geen bewijs voor te leggen omtrent de detentie van verzoekers broer.

2. In een tweede middel, met betrekking tot verzoekers activiteiten in België (refugié sur place) en afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht en art. 48/3 van de Vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat het helemaal niet uitgesloten is dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zijn van verzoekers activiteiten in België, te weten dat er een aanhoudingsbevel tegen hem uitgevaardigd is en dat uit het *Algemeen Ambtsbericht Syrië* blijkt dat verzoeker bij binnenkomst in Syrië het gevaar loopt gearresteerd te worden zodat verzoeker in hoofddorde verzoekt om de toekenning van de vluchtelingenstatus
3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht, vraagt verzoeker in ondergeschikte orde om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omdat hij bij een eventuele terugkeer naar Syrië vreest effectief aangehouden te worden.
4. De Raad beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van haar declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.
De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.
5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de kandidaat-vluchteling zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de asielzoeker aantonen dat zijn asielaanvraag gerechtvaardigd is. In de mate van het mogelijke moeten stavingstukken worden aangebracht. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.
6. Met betrekking tot verzoekers eerste asielmotief, te weten dat hij niet terug kan naar Syrië omwille van de redenen aangehaald in zijn eerste asielaanvraag, stelt de Raad vast dat verzoeker in beroep tegen de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling van de Commissaris-generaal van 26 september 2007 de

vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming werd geweigerd bij arrest nr. 5551 van 9 januari 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uit 's Raads voormeld arrest nr. 5551 van 9 januari 2008 blijkt onder andere dat verzoeker de feiten aan de basis van zijn politieke interesse niet kan aantonen, zijn verklaringen over de Newroz-viering in 2005 en over de vervolgingsfeiten van zijn verwanten tegenstrijdig zijn, hij geen enkel bewijsstuk van zijn eigen arrestatie voorlegt, verzoeker nalaat de deugdelijkheid van de feiten aan de basis van zijn vlucht aan te tonen, en zijn kennis over de partij en de feiten onvoldoende is om aannemelijk te maken dat hij deze feiten heeft beleefd en omdat hij verder geen concrete elementen aanbrengt ter staving van zijn bewering een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. In zijn tweede asielaanvraag probeert verzoeker alsnog aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werd geviséerd en vervolgd omwille van politieke activiteiten. Verzoeker legt hiertoe de volgende documenten neer: een 'akte van kennisgeving' van het ministerie van Binnenlandse Zaken, dienst politieke zaken (arrestatiebevel volgens de bestreden beslissing), foto's van verschillende activiteiten in België, originele foto's en afprints van het internet.

7. Met betrekking tot het 'arrestatiebevel' leest de Raad in het gehoorverslag dat verzoeker verklaarde dat het bevel werd genomen omdat hij "*subversieve activiteiten*" had ontwikkeld in Syrië, "*spionage*", deelnam aan manifestaties tijdens evenementen van Qameshli en omdat hij het "*Syrische regime te willen destabiliseren*" (p. 4) en dat hij in Syrië wordt gezocht omdat hij één keer heeft deelgenomen aan een vergadering en gevlucht is en hij sympathisant is van de Yekîti-partij (p. 7). Daargelaten de vraag of een adjudant van de veiligheidsdienst het risico zou nemen dit 'originele' document door te spelen aan de ouders van verzoeker en daargelaten de vraag of verzoekers ouders al dan niet het Arabisch machtig zijn stelt de Raad vast dat naar aanleiding van de eerste asielaanvraag reeds werd vastgesteld dat aan verzoekers relaas en de beweerde vervolgingsfeiten geen geloof kon worden gehecht enerzijds en dat hij evenmin aannemelijk wist te maken dat hij als sympathisant van de Yekîti-partij van Isamil Emmo politieke activiteiten ontplooipte anderzijds. De Raad wijst erop, gelet op het veelvuldige gebruik van valse/vervalste of het ten onrechte gebruik van 'originele' stukken, dat aan een document slechts bewijswaarde kan worden toegekend voor zover een coherent en waarachtig relaas wordt ondersteunt, wat in casu niet het geval is gelet op het voornoemd arrest nr. 5551 van 9 januari 2008 en gelet op het feit dat verzoeker ook thans niet aannemelijk maakt daadwerkelijk politiek actief te zijn voor een Koerdische partij, zoals blijkt uit hetgeen volgt. Dit klemmt des te meer nu de Raad vaststelt dat verzoeker geen enkele informatie heeft over het feit of hij al dan niet werd veroordeeld of dat er een juridische procedure tegen hem loopt (p. 6, 7). Van een asielzoeker die een 'arrestatiebevel' voorlegt mag verwacht worden dat hij ook op de hoogte is van het feit of er al dan niet een juridische procedure tegen hem loopt of dat hij al dan niet werd veroordeeld, vooral omdat in casu verzoeker beweert contacten te hebben via zijn familie met de bevriende adjudant van de veiligheidsdiensten, die blijkens de beweringen het risico zou hebben genomen om dit 'origineel' document aan verzoekers familie te geven en omdat verzoekers broer af en toe bij deze persoon langsgaat om te vragen hoe het zit (p. 5). Het is derhalve niet ernstig te noemen dat verzoeker op geen enkele manier meer informatie trachtte te bekomen over zijn beweerde vervolging. Gelet op deze vaststellingen kan aan het voorgelegde 'arrestatiebevel' geen objectieve bewijswaarde worden toegekend. Verzoeker blijkt er overigens ten onrechte van uit te gaan dat aan het voorgelegde document slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De Commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel aan de aangebrachte stukken ook bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Tot slot benadrukt de Raad dat van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zo gedetailleerd als nodig is om de

relevante feiten vast te kunnen stellen alle pertinente informatie over zichzelf en over de elementen die betrekking hebben tot zijn vrees voor vervolging, kan geven.

8. Waar verzoeker argumenteert dat hij maar een sympathisant en een kleine vis is wiens activiteiten niet van die aard zijn dat hij -gelet op het klimaat van doorgedreven wantrouwen in Syrië- alle informatie over het functioneren van een partij krijgt, dat hij eerst moet groeien in de partij en om deze redenen slechts met mondjesmaat informatie verkrijgt wijst de Raad erop dat geen doorgedreven kennis over het functioneren van de partij wordt verwacht, doch mag verwacht worden dat verzoeker de naam van de voorzitter van de partij kent, op de hoogte is van de aanhoudingen en arrestaties van prominente leden van de partij zoals Uthmân en Salîh, en kennis heeft van de partijcongressen, vooral nu verzoeker eveneens beweerde de partijkranten en de pamfletten te lezen (p. 5 van het gehoor tijdens zijn eerste asielaanvraag). Verzoekers verwijzing naar het *Algemeen Ambtsbericht Syrië 2007* en naar een lijst van de journalistenorganisatie "*Reporters without Borders*" om aan te tonen dat de persvrijheid in Syrië aan banden ligt, is niet van die aard om zijn gebrek aan politieke kennis te vergoelijken. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoeker zijn politiek engagement voor een Koerdische partij niet aannemelijk maakt.

Verzoeker onderneemt verder een poging om de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot zijn verklaringen over zijn schoonbroer te ontcrachten. De Raad kan dienaangaande slechts vaststellen dat in het voornoemd arrest nr. 5551 van 9 januari 2008 reeds gewezen werd op het feit dat zijn "*verklaringen (...) onverzoenbaar (zijn)*" en dat "*aangezien verzoeker over dergelijke eenvoudige feitelijkheden niet eenduidig is (...) deze verzonnen voorkomen*". Verzoekers verklaringen met betrekking tot de arrestatie van zijn schoonbroer werden reeds beoordeeld naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag en ook nu legt verzoeker geen enkel begin van bewijs voor van een eventuele aanhouding van zijn schoonbroer. Waar verzoeker in deze verwijst naar het ambtsbericht waaruit blijkt dat verdachten willekeurig worden aangehouden en vastgehouden zonder dat familieleden op de hoogte zijn van de plaats waar ze worden gedetineerd verwijst de Raad naar zijn arrest naar aanleiding van verzoekers eerste asielaanvraag waaruit blijkt dat zijn verklaringen over zijn schoonbroer verzonnen voorkomen.

9. Inzake verzoekers politieke activiteiten in België (*réfugié sur place*), rust de bewijslast in beginsel op de kandidaat-vluchteling, maar het onderzoek van de feiten is een gemeenschappelijke taak van de kandidaat-vluchteling en de beslissende instantie. De verzoeker moet geloofwaardig zijn door de waarheid te vertellen en mee te werken, terwijl de beslissende instantie over een goede kennis moet beschikken van het wettelijke en politieke systeem van het land van herkomst en van de activiteiten van de verzoeker in het gastland, die zouden kunnen leiden tot vervolging in geval van terugkeer. Indien verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de geloofwaardigheid van de aanvraag moeten beoordelen. De verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van de elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald in geval er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *Note on réfugié sur place claims*, februari 2004).

10. Met de beweringen dat *“het vermoeden bestaat dat de betogingen opgenomen worden”* en *“het helemaal niet uitgesloten is dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zijn van verzoekers activiteiten in België”* slaagt verzoeker er niet in om zijn vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Verzoekers activiteiten beperken zich blijkens zijn verklaringen tot deelname aan collectieve manifestaties waarbij hij, zoals hij verklaart tijdens het gehoor, geen enkele keer het woord heeft genomen, geïnterviewd werd of op een andere manier als individueel opposant voor het voetlicht is getreden. Het neergelegde arrestatiebevel is, gelet op bovenstaande vaststelling, niet van die aard om alsnog een vrees voor vervolging aannemelijk te maken. De Commissaris-generaal besloot derhalve terecht dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van enig politiek engagement in België. Ter terechtzitting wordt door verzoeker een CD-rom ingediend waaruit zou moeten blijken dat hij het woord heeft genomen en twee vragen heeft gesteld in verband met de politieke situatie in Syrië tijdens een politiek forum ter gelegenheid van de internationale dag voor mensenrechten georganiseerd door de Koerdische Democratische partij en de Yekîti-partij op 14 december 2008. De Raad kan alleen maar vaststellen dat de CD-rom geen enkel bestand bevat, dat met andere woorden de CD-rom leeg is. Waar verzoeker in een bij de CD-rom gevoegde toelichting tevens verwijst naar een aantal foto's van dit politiek forum die op het internet zouden zijn geplaatst wijst de Raad erop dat deze foto's de Raad niet kunnen overtuigen dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van verzoekers *“politiek engagement”* in België vermits naar aanleiding van verzoekers eerste asielaanvraag werd vastgesteld dat zijn kennis over de Yekîti-partij zeer beperkt was en hij zijn vervolging vanwege de Syrische autoriteiten omwille van politieke activiteiten voor deze partij niet aannemelijk heeft gemaakt en dit gelet op het voorafgaande evenzeer het geval is in zijn tweede asielaanvraag. Gelet op de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst gevisieerd werd door zijn autoriteiten omwille van politieke activiteiten en hij ook niet aannemelijk maakt dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van enig politiek engagement in België, concludeert de Raad dat de loutere verwijzing naar foto's op het internet, waarvan overigens niet duidelijk is of verzoeker op deze foto's staat, geen bewijs inhoudt van politieke oppositieactiviteiten vanwege verzoeker. De Raad wijst er tevens op dat een verwijzing naar een algemene toestand in het land van herkomst of de verwijzing naar een politiek figuur, in casu Abdul Halim Khaddam, niet volstaan vermits verzoeker zijn vrees voor vervolging in concreto moet aantonen, wat in casu niet het geval is gebleken.
11. Verzoeker slaagt er niet in een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan de tonen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Genève. Dat de Commissaris-generaal bij het nemen van zijn beslissing onzorgvuldig zou zijn geweest wordt door verzoeker niet in het minst aangetoond.
12. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere gronden beroept dan de elementen aangehaald in het kader van zijn asielaanvraag. Naar aanleiding van het onderzoek van de eerste twee middelen werd reeds vastgesteld dat het feitenrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is. Aangezien verzoekers vluchtrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verder volstaat ook hier de algemene verwijzing naar het *Algemeen Ambtsbericht Syrië*, waaruit blijkt dat het niet uitgesloten is dat verzoeker het slachtoffer kan worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in Syrië, niet om de Raad er van te overtuigen dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt.

Als antwoord op verzoekers vrees voor zijn leven bij een geforceerde terugkeer, merkt de Raad op dat in het kader van huidig beroep enkel uitspraak kan worden gedaan over het vluchtelingenstatuut en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, en niet over de verwijdering van de vreemdeling, waaronder een eventuele maatregel tot gedwongen terugkeer. Tot slot wijst de Raad erop dat hij geen onderzoeksbevoegdheid heeft en dat ook het procedurereglement van de Raad niet voorziet in een getuigenverhoor.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 12 februari 2009 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

M.-C. GOETHALS.